

CV. ZSOLTÁR. T. B.

Adjatok hálát az Istennek,
Imádkozzatok szent nevének ;
Hirdessétek dicséretét
És minden jó téteményét
Beszéljétek a népeknek
Nagy csudáit, melyeket tett.

Neki vígan énekeljétek,
Csoda dolgait dicsérjétek,
Templomát látogassátok,
Nagy nevét magasztaljátok.
Örüljön a ti szívetek,
Kik az Istent szeretitek.

Keressétek a kegyes atyát
És annak kedvét és hatalmát.
Meggondoljátok dolgait,
Ne felejtsétek csodáit,
Ítéletit hirdessétek,
Melyek ő szájából jöttek.

RÉDIGER GÉZA.

PÁRISI LEVÉL.

Páris, 1890. sept.

(Az orthodox egyházak egyetemes zsinata. — A felsőbb oktatás
Franciaországban.)

S z e r k e s z t ő Ú r !

Az egyházi lapokból értesült már ön arról, hogy a reformált orthodox egyház hivatalos közzsinatát július hóban tartotta Vigan városában Gard megyében. E zsinat üléseiben több kérdés tárgyalatott, ha nem is oldatott meg. A kérdések közül több az orthodox egyház belügyeire vonatkozván, nem érdekesek. Azonban, a mint látszik a kisebb, hogy úgy szóljak, magánügyi kérdésekben is élénk viták folytak; bajosan jutottak közegyetérésre, sőt némely pontra nézve nem is egyeztek meg. Ezen nem lehet csodálkozni: a gondolkozás és vita szabad voltának a következése. Nekem úgy tetszik, hogy az orthodoxoknak nem kellene haragudniok, mikor látják, hogy ezen szabadság okán, melynek mindenki előtt szentnek kell lenni, köztök és a szabadelvűek között eltérések vannak. Mellőzzük az emberi szellem szokásos következetlenségeit.

Azok közt a részletes kérdések között, melyek évek óta tárgyai az orthodoxok vitáinak, és a melyek a juliusi zsinati gyűlésben is élénken vitattattak, kettő van, melyek mindig szőnyegre kerülnek. Az első az evangelisták kérdése. Franciaországban így nevezik azokat az embereket, a kik nem végeztek theologiai tanfolyamot, s a kiknek az a szerepök, hogy a katolikusok között szétszórtan élő protestansokat meglátogassák; az evangéliumból ezeknek bizonyos részeket felolvassanak, szóval, hogy erősítsék a protestans hitben. A zsinaton néhány tag azt akarta, hogy ezeket az evangelistákat hatalmazzák fel arra is, hogy urvacsorát osszszanak, kereszteljének, eskessenek. szóval, hogy papi rendes teendőket teljesítsenek, mint bármely oly pap, ki rendes theologiai tanfolyamot végzett s hivatalosan felszenteltetett; a zsinat többi, talán számosabb tagja, ennek ellene mondott; nézetök indokolására nem is hiányoztak az érvek. Azt állították, hogy ez a papi hivatal megalázása, a papi készültség hitelének elvesztése lenne; az egyházban zavart idézne elé s az evangélistákat igen büszkékké tenné stb. Világos, hogy az utóbbiaknak volt igazok; még sem győzhették meg az ellenpártot. És mivel nem lehetett mindenkinek igazat adni, a zsinat különös határozatot hozott, mely szerént az állandó bizottságot felhatalmazta, hogy esetenként saját belátása szerént intézkedjék. Minő zsinat! Ez a testület azt követeli, hogy vallási és egyházi ügyekben oly határozatokat hozhat, melyeket